

Posudek vedoucí bakalářské práce

Antonín Berg, *Vzájemný vztah hry a kultu*

Autor se ve své práci věnuje fenoménu hry a jejímu vztahu ke kultu. Vychází z prací tří myslitelů: Eugena Finka, Rogera Cailloise a Johana Huizingy, kdy nejprve předvádí jejich východiska v přístupu ke hře, porozumění fenoménu hry a pak i samotný vztah kultu a hry. Ústřední a největší část práce tvoří rozbor textů E. Finka, na jehož texty se chtěl autor ve své práci původně zaměřit, ale posléze se rozhodl svou práci rozšířit o další dva myslitele, aby měl prostor pro srovnání různých pozic.

Práce je psaná velmi poctivě s jistým citem pro jazyk, autor pracoval systematicky, konzultoval dlouhodobě a velmi pravidelně. V práci je zjevná dobrá znalost textů, se kterými autor pracuje. Velice zajímavé jsou např. části věnované srovnání platónské *mimésis* a pojetí *mimésis* u Finka. Podobně inspirativní je i drobná zmínka o motivu falešného hráče, rozdílně uchopená jednotlivými autory. Jen ke konci práce je znát jistý spěch ve srovnání jednotlivých tezí, v hledání odlišností a paralel, které by bylo možné ještě více rozvinout, protože jestli práce něčím trpí, tak je to sklouzávání k referování a přílišným parafrázím.

K diskusi mě napadá otázka: Je podle autora možné mluvit o kultické hře (s důrazem na slovo hra) v případě, že má magický charakter? Tj. je-li jejím účelem něco způsobit, ovlivnit bohy apod.? Je v tomto možné spatřit nějaký problematický moment?

Práci doporučuji k obhajobě a i s ohledem na systematickou práci studenta ji hodnotím jako velmi dobrou.

1. 9. 2020

Mgr. Taťána Petříčková, Ph.D.